

DEKLINATION DES ATTRIBUTIVEN ADJEKTIVS – BESONDERHEITEN ZVLÁŠTNOSTI SKLOŇOVÁNÍ PŘÍDAVNÝCH JMEN V PŘÍVLASTKU

I. Přídavná jména jsou tvořena především koncovkami:

- ig** (pro odvozování z podstatných jmen používán více jak u 80% případů) (např. *das abhängige Kind – závislé dítě*),
- **isch** (pomocí –isch jsou vtvářena přídavná jména z podstatných jmen rovněž ve většině případů 95%) (*die heimische Küche – domácí kuchyně*),
- lich** (třetí největší počet přídavných jmen v němčině) (*die ärztliche Praxis – lékařská praxe*),
- bar** (*die fahrbare Straße – sjezdná ulice*),
- sam** (*die bedeutsame Firma – důležitá, význačná firma*),
- haft** (používán pouze při odvozování z podstatných jmen) (*die fehlerhafte Arbeit – chybná práce*).

II. Mezi zvláštnosti ve skloňování přídavných jmen řadíme následující:

(1.) Přídavná jména zakončená na **–el** a **–er** ztrácí při skloňování poslední samohlásku **–e**:

Rovněž u slov cizího původu a u přídavných jmen, které mají dvojhlásku před koncovkou **–er**:

dunkel – ein dunkles Zimmer
heikel – eine heikle Frage
komfortabel – die komfortable Wohnung

integer – ein integrier Mensch
teuer – ein teures Kleid
sauer – die sauren Gurken

1. der teure Wagen	die teure Bluse	das teure Hemd
2. des teuren Wagens	der teuren Bluse	des teuren Hemdes
3. dem teuren Wagen	der teuren Bluse	dem teuren Hemd
4. den teuren Wagen	die teure Bluse	das teure Hemd

V hovorovém jazyce odpadá **–e** především u přídavných jmen zakončených na **–en**: **heit(e)res Wetter**

(2.) Přídavné jméno hoch mění při skloňování souhlásku **ch** na **h**:

das hohe Fenster

(3.) U přídavných jmen s nulovým členem často vynecháváme v mluveném jazyce **–e** v **–en** za kořenem slova:

gefrorenes (statt: *gefrorenes*) Wasser, eine *zerbrochne* (statt: *zerbrochene*) Ampulle,
eine *gezogne* (statt: *gezogene*) Linie.

(4.) Jestliže 2 nebo více přídavných jmen jsou spojeny pomlkou, pouze poslední část má koncovku:

die bairisch-österreichische Mundart
mit grün-rot-weißen Bändern

III. Po osobním zájmenu je přídavné jméno v přívlastku skloňováno silně (jako po členu nulovém)/ V 1. pádu plurálu je přídavné jméno skloňováno slabě (jako po členu určitém)

mir *jungem* Kerl, mir *närrischem* Ding (Th. Mann), von dir *jungem* Spund.

mir *fremden* Menschen (Frenssen), mir *armen* Idioten (Hesse); mir *alten* erfahrenen Frau (G. Hauptmann), dir *alten* Tante.

IV. Přídavná jména ve spojení s číslovkami zwei a drei skloňujeme jako po členu nulovém (silné skloňování), ve 2. pádu množného čísla přibírá číslovka koncovku **–er**:

zwei neue Staaten
(*dva nové státy*)
die Entstehung **zweier neuer Staaten**
(*vznik dvou nových států*)